Čís. 4393.

Za opravný prostriedok v smysle § 579 č. 3 tr. p. možno považovať odvolanie, prípadne zmätočnú sťažnosť, nie však odpor podľa zákona z 11. decembra 1923 č. 8/24 Sb. z. a n.

(Rozh. z 19. marca 1932, N IV 7/32.)

Najvyšší súd nevyhovel žiadosti F. W., ktorý podľa pravoplatného rozsudku zaplatil peňažitý trest, o náhradu v smysle záhlavia XXXI. tr. p.

Z dôvodov:

Rozsudkom okresného súdu v S. bol F. W. uznaný vinným prečinom krádeže podľa § 333 tr. z., spáchaným spolu s inými páchateľmi. S použitím § 92 tr. z. bol mu uložený peňažitý trest 300 Kč, ktorý sa mal, jestli by bol nevymožiteľný premeniť na 15 dní väzenia. Trest bol bezpodmienečný. Proti rozsudku podal síce obžalovaný odpor, nie však aj odvolanie. Krajský súd v L. zamietol odpor obžalovaného a pri odvolacom pojednávaní, konanom k odvolaniu obžalovaného M. D., ktorý bol citovaným rozsudkom tiež odsúdený pre prečin krádeže, spáchaný stejným spôsobom, snížil podľa dôvodov rozsudku, — F. W.-ovi náhradný trest za nevymožiteľný peňažitý trest na 14 dní väzenia. Ináčej ponechal rozsudok prvého súdu ohľadom obžalovaného F. W. nedotknutým. Ďalších opravných prostriedkov nebolo a preto sa stal rozsudok, odsudzujúci F. W. k uvedenému peňažitému trestu, pravoplatným. Odsúdený skutočne aj peňažitý trest zaplatil. K jeho žiadosti bolo zavedené pokračovanie o obnovu podľa § 558 tr. p. a okresným súdom v S. bol vyhlásený nový rozsudok, ktorým bol F. W. od obžaloby pre uvedený prečin oslobodený. Rozsudok sa stal pravoplatným. F. W. podal si potom v lehote stanovenej v § 581 tr. p. žiadosť o náhradu za zaplatený peňažitý trest. Náhrada táto mu však neprislúcha. Podľa § 579 tr. p. nemá totiž nárok na náhradu za vytrpený trest na slobode alebo za zaplatený peňažitý trest ten, kto proti rozsudku nižšej stolice, ktorým bol uznaný vinným, nepodal opravného prostriedku. Za opravný prostriedok vo smysle tohoto ustanovenia je možno považovať odvolanie, po prípade zmätočnú sťažnosť. Odpor v smysle zákona zo dňa 11. decembra 1923 čís. 8 Sb. z. a n. ex 1924 neľze považovať za opravný prostriedok v smysle § 579 čís. 3 tr. p., lebo použitím odporu bez súčasného odvolania, (zmätočnej sťažnosti), nie je vôbec daná — pre prípad zamietnutia odporu — súdu vyššej stolice možnosť, preskúmať rozhodnutie nižšieho súdu, učinené vo veci samej. Jak z uvedeného je zrejmé, už proti rozsudku prvej stolice, ktorým bol uznaný vinným, nepodal F. W. odvolanie. Neohlásil ani zmätočnú sťažnosť proti rozsudku druhej stolice. V dôsledku toho niet u neho podmienok, stanovených pre priznanie nároku na náhradu za zaplatený peňažitý trest podľa §§ 578, 579 tr. p.